
Majandus- ja rahanduskomisjon

2016/2270(INI)

29.6.2017

ARVAMUS

Esitaja: majandus- ja rahanduskomisjon

Saaja: tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

miinimumsissetuleku poliitika kui vaesuse vastu võitlemise vahendi kohta
(2016/2270(INI))

Arvamuse koostaja: Miguel Viegas

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval tööhõive- ja sotsiaalkomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et 2015. aastal oli vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus 23,7 % ELi 28 liikmesriigi elanikest ja 12,5 % üle 18-aastastest töötavatest inimestest¹;
- B. arvestades, et 2015. aastal oli konkreetselt vaesuse ohus 17,3 % ELi 28 liikmesriigi elanikest²; arvestades, et Eurostati andmetel ei mõõda see näitaja heaolu või vaesust, vaid näitab, et üksikisikul on võrreldes sama riigi teiste isikutega madal sissetulek, mis ei võrdu tingimata madala elatustasemega;
- C. arvestades, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate inimeste koguarv kasvas ELis 2008.–2015. aastal 1,6 miljoni euro võrra (euroalal oli see kasv 5,5 miljonit), mis on vastuolus strateegia „Euroopa 2020” eesmärgiga vähendada seda arvu 2020. aastaks 20 miljoni võrra;
- D. arvestades, et Eurostati meetodika³ kohaselt loetakse vaesusriski piiriks 60 % riigi keskmisest ekvivalentsest kasutada jäävast sissetulekuosast (pärast sotsiaalseid siirdeid);
- E. arvestades, et Euroopa on üks maailma jõukamaid piirkondi, kuigi viimased andmed rahalise vaesuse kohta toovad esile vaesuse ja materiaalse puuduse kasvu Euroopas;
- F. arvestades, et rahaline vaesus on ainult osa üldisest vaesuse kontseptsioonist, mistõttu ei viita vaesuse põhimõtte üksnes materiaalsetele vahenditele, vaid ka sotsiaalsetele vahenditele, eelkõige haridusele, tervisele ja teenustele juurdepääsule;
- G. võttes arvesse 9. mai 1950. aasta Schumani deklaratsiooni, milles nõuti töötajate elatustaseme võrdsustamist ja parandamist;
- H. arvestades, et paljud liikmesriigid peavad toime tulema eelarve tõsise puudujäägi ja suurenenud võlatasemetega ja on seetõttu piiranud oma sotsiaalkulutusi, mis on avaldanud mõju rahvatervisele, haridusele, sotsiaalkindlustusele, sotsiaalkaitsele ning kaitse- ja eluasemesüsteemidele, ning eelkõige juurdepääsule nendega seotud teenustele, nende teenuste piisavusele, kättesaadavusele ja kvaliteedile, mis on avaldanud negatiivset mõju eelkõige nende liikmesriikide kõige ühiskonna enim puudustkannatavatele liikmetele;
- I. arvestades, et tööturureformid ja eelarve konsolideerimine on andnud niivõrd tõsise tagasilöögi, et nende tõttu on suurenenud liikmesriikide vaheline lõhe seoses elatustaseme ja leibkonna kasutada jääva sissetuleku valdkonnas ja seega lisanud ebavõrdsust ELis; arvestades, et näiteks Prantsusmaa leibkondadest kõige vaesema 10 % keskmine elatustase on kõrgem kui kogu Portugali elanikkonnal, ning et Luksemburgi

---

¹ Eurostat, „People at risk of poverty or social exclusion“, detsember 2016 –

http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/People_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion

² Eurostat, samas.

³ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:At-risk-of-poverty_rate

leibkondadest kõige rikkama 1 % keskmine elatustase on 75 korda suurem kui Rumeenia leibkondadest kõige vaesema 10 % keskmine elatustase;

- J. arvestades, et miinimumsissetuleku poliitika toimib automaatse stabilisaatorina; arvestades, et majanduslangus ei ole olnud nii tõsine riikides, kus on loodud tugevad süsteemid netotulu toetamiseks;
- K. arvestades, et maksustamise vältimine ja maksudest kõrvalehoidumine loovad ELis ebavõrdseid tingimusi ja jätavad liikmesriigid ilma suurest hulgast tuludest, mille abil saaks muidu piisavalt rahastada tugevat sotsiaalse ja avaliku heaolu poliitikat, ning samuti vähendavad valitsemissektori tulusid, kui sellise tulu abil saaks luua paremaid tingimusi majanduskasvuks, suuremateks sissetulekuteks ja sotsiaalpoliitikaks; arvestades, et see nähtus on ELis tõsine probleem;
- L. arvestades, et haridus, ümberjaotatavad sotsiaalsiirded ja hüvitised, õiglase maksupoliitika ja usaldusväärne tööhõivepoliitika on olulised tegurid, mis aitavad leevendada sissetulekute ebavõrdsust ning vähendada töötuse määra ja vaesust;
- M. arvestades, et sissetulekute eri kvintile iseloomustavad erinevad tarbimiskalduvused¹; arvestades, et ELi enim puudustkannatavate sotsiaalsektorite toetamise poliitika tooks kasu kogu ELi majandusele ja oleks üldjuhul eelarveliselt neutraalne; arvestades, et IMF on järeldanud, et kui ülemise 20 % tulu osakaal suureneb 1 protsendipunkti võrra, siis on SKP kasv järgmise viie aasta jooksul tegelikult 0,08 protsendipunkti võrra madalam, ning et seevastu alumise 20 % (vaeste) tulu samaväärset kasvu seostatakse 0,38 protsendipunkti võrra suurema majanduskasvuga²;
- N. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise poliitika rakendamine ja tugevdamine, kui neid kombineeritakse õigesti teiste sotsiaalsete ja tööturu meetmete ja poliitikaga, võib pakkuda viisi vaesusest jagu saamiseks ning sotsiaalse integratsiooni ja tööturule juurdepääsu toetamiseks;
- O. arvestades, et mitmed uuringud on näidanud, et vaesus mõjub majanduskasvule halvasti³;
- P. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavad võivad majanduskriiside ajal toimida automaatsete makromajanduslike stabilisaatoritena;
- Q. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise skeemide tõhusus vaesuse leevendamise, tööturu integratsiooni edendamise (eelkõige noorte jaoks), ning automaatsete stabilisaatoritena toimimise osas varieerub liikmesriigiti märkimisväärselt;

---

¹ Vt: Euroopa Keskpank, 'The distribution of wealth and the marginal propensity to consume', töödokument nr 1655, märts 2014

² IMF (2015), „Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective“, 2015, viidatud alljärgneval veebiaadressil. <http://www.taxjustice.net/2015/06/22/new-imf-research-tax-affects-inequality-inequality-affects-growth/>

³ Vt: Maailmapank „Poverty Reduction and Growth: The Virtuous and Vicious Circle“, 2006; OECD, 'Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth', 2014

- R. arvestades, et hästi läbimõeldud sissetulekutoetuste süsteemid ei toimi kui motiiv töötamisest loobumiseks¹;
- S. arvestades, et miinimumsissetuleku mõistet ei tohi segi ajada miinimumpalga mõistega;
- T. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamine inimestele, kel pole piisavalt ressursse inimväärse elatustaseme saavutamiseks, või kellele ei maksta töö eest piisavalt palka, on ette nähtud esimeses sotsiaalõiguste sambas;
- U. arvestades, et mõned liikmesriigid käivitavad katseprojekte põhisissetuleku katsetamiseks, nende hulgas Soome, kus juhuslikult valitud 2000 töötut saavad tingimusteta 560 eurot kuus, mis peaks andma neile piisava stiimuli võtta vastu ajutist ja osaaajatööd;
- V. arvestades, et põhisissetuleku kavade rakendamist arutatakse mitmes liikmesriigis;
1. kutsub komisjoni üles andma oma hinnangu, niipea kui liikmesriikides käimasolevad katsed põhisissetuleku kavade rakendamiseks on lõpule viidud;
  2. rõhutab, et viivitamatult on vaja võtta praktilisi meetmeid, et kaotada vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, edendada tõhusaid sotsiaalseid turvavõrke ning vähendada ebavõrdsust nii, et see aitaks tagada majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse; rõhutab, et neid meetmeid tuleb võtta asjakohasel tasandil, nii et samme astutaks nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil, ning et need oleksid kooskõlas vastavate poliitikavaldkondade jaoks ette nähtud pädevuste jaotusega;
  3. on arvamusel, et miinimumsissetuleku tagamise kavad on riiklike ametiasutuste pädevuses ja et nende kasutuselevõtu ja väljatöötamise käigus tuleks iga juhtumi puhul eraldi arvesse võtta majanduslikku ja sotsiaalsest olukorda, samuti tootmissüsteemi; soovib, et selliste kavade võimaliku kasutuselevõtu puhul kehtestataks tagatised stiimulite säilitamiseks inimeste (taas-) integreerimiseks tööturule;
  4. kordab, et parim viis vaesuse vähendamiseks ja sotsiaalse tõrjutuse vältimiseks on soodustada säästvat majanduskasvu ning luua soodsad raamtingimused Euroopa ettevõtjatele, eelkõige vältides liigset halduskoormust ja tagades juurdepääsu rahastamisele, et võimaldada neil luua töökohti;
  5. toetab komisjoni sotsiaalsete investeeringute lähenemisviisi, mille kohaselt aitab läbimõeldud sotsiaalpoliitika kaasa majanduskasvule, kaitstes samas inimesi vaesuse eest ja toimides majanduslike stabilisaatoritena²;
  6. peab tervitatavaks arutelusid ja uuringuid selle kohta, kuidas saavutada tulude ja rikkuse õiglasem jagunemine meie ühiskonnas;

---

¹ Vt: Euroopa Komisjon, Euroopa tööhõivealased ja sotsiaalsed arengud (2013), jaanuar 2014

² Euroopa Komisjoni 20. veebruari 2013. aasta teatis „Sotsiaalsed investeeringud majanduskasvu ja ühtekuuluvuse edendamiseks – sealhulgas Euroopa Sotsiaalfondi rakendamine aastatel 2014–2020” (COM(2013)0083), ning „Social Investment in Europe – A study of national policies“, Euroopa Komisjon, 2015

7. rõhutab, et peamiste tegurite hulgas, mis takistavad sotsiaalsete investeeringute lähenemisviisi väljatöötamist liikmesriikide poolt, on majanduskriisi mõju ja poliitiline keskkond, kus domineerivad kokkuhoiumeetmed;¹
8. nõuab, et makromajanduspoliitika kujundamisel pöörataks juba praegu piisavalt tähelepanu vajadusele vähendada sotsiaalset ebavõrdsust ning tagada kõigi sotsiaalsete rühmade juurdepääs nõuetekohaselt rahastatud sotsiaalteenustele, mis aitab võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu; 9. nõuab meetmete võtmist sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamiseks, võimaldades inimestel kasutada parimal viisil oma andeid ja suutlikkust; lisaks nõuab, et sotsiaalne toetus oleks suunatud nendele, kes on vaesed ja ei suuda ise teenida piisavat sissetulekut;
10. tunnustab liikmesriikide suveräänset õigust demokraatlikult valida oma majanduspoliitika;
11. juhib tähelepanu sellele, et hiljutised kogemused maksuvabastustel põhinevate reformidega näitavad, et miinimumsissetuleku poliitikat on parem rahastada eelarvetoetuste, kui maksusoodustuste kaudu;
12. toonitab, et haridus, sotsiaalsiirded ning astmelised, õiglased ja ümberjaotatavad maksusüsteemid koos praktiliste meetmetega konkurentsivõime suurendamiseks ning maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemiseks võivad kõik aidata kaasa majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele;
13. rõhutab, et ümberjaotamise kavad üksi ei aita inimestel tööle asuda; kordab, et töökoht on alati parim viis kaitsta vaesuse ohus olevaid inimesi ning see on võimas vahend nende ühiskonda integreerimiseks; rõhutab, et selleks, et vältida abisaajate klassi loomist, on vaja läbi viia ettevõtluskeskkonna reformid ja jälgida nende käiku;
14. väidab, et miinimumsissetuleku tagamise kavad on vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse ja ebavõrdsuse vähendamisel ja selle vastu võitlemisel üleminekuvahendid, ning et neid tuleks käsitada sotsiaalse investeeringuna; märgib miinimumsissetuleku tagamise kavade antitsükllilist mõju;
15. usub, et miinimumsissetuleku tagamise kavad peaksid olema ajutised ning nendega peaks alati kaasnema aktiivne tööturule kaasamise poliitika;
16. on seisukohal, et miinimumsissetuleku tagamise kavade erinevate võimalike mudelite edasine uurimine võiks olla kasulik vahend vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemises ja selle vähendamises; rõhutab kui oluline on, et kõigi võimalike kavade ja mudelite loomise protsessi tuleb kaasata liikmesriikide enim puudustkannatavate isikud; nõuab sellega seoses mõnes liikmesriigis juba rakendatud miinimumsissetuleku tagamise skeemide hindamist, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles vahetama parimaid tavaid miinimumsissetuleku kavade vallas;
17. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid hindaksid piisava, kõikehõlmava ja kättesaadava miinimumsissetuleku andmise viisi ja vahendeid kõikides liikmesriikides, ning kaaluksid edasisi samme sotsiaalse lähenemise toetamiseks kogu ELis, võttes

---

¹ Euroopa Komisjon, 'Social Investment in Europe' (op. cit.).

arvesse iga liikmesriigi eriomadusi, samuti riigi tavaid ja traditsioone; on sellega seoses seisukohal, et miinimumsissetuleku kavandamine tuleks määratleda liikmesriikide tasandil;

18. rõhutab, kui oluline on võrdne juurdepääs miinimumsissetuleku kavadele, ilma et toimuks diskrimineerimist rahvuse, soo, haridustaseme, kodakondsuse, seksuaalse sättumuse, usutunnistuse, puude, vanuse, poliitiliste vaadete või sotsiaalmajandusliku tausta alusel;
19. märgib, et miinimumsissetuleku tagamise kavasid tuleb rakendada ja hinnata seoses üldiste riiklike sotsiaalteenustega, st hariduse, tervishoiu, lapsehoolduse, eluasemetoetuse ja liikuvusega;
20. rõhutab vajadust olemasolevate miinimumsissetuleku kavade kohandamiseks, et paremini lahendada noorte töötuse probleemi;
21. juhib tähelepanu laste vaesuse probleemile ja nõuab, et miinimumsissetuleku tagamise skeemides võetaks eriti arvesse laste vajadusi;
22. juhib tähelepanu, et näidiseelarved võivad aidata kehtestada inimeste põhivajaduste rahuldamiseks vajalikku miinimumsissetulekut, sealhulgas ka muud kui rahalised aspektid, nagu juurdepääs haridusele ja elukestvatele õppele, eluasemele, kvaliteetsetele tervishoiuteenustele, ühiskondlikule tegevusele või kodanikuosalusele; usub seetõttu, võttes arvesse ka olemasolevaid erinevusi liikmesriikide vahel ning eri liikmesriikide sotsiaalpoliitikat, et miinimumsissetuleku määra puhul tuleks võtta arvesse nii vaesusriski piiri kui ka näidiseelarveid.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	20.6.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 43 -: 7 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Udo Bullmann, Fabio De Masi, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Neena Gill, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Peter Simon, Kay Swinburne, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtsun, Marco Valli, Miguel Viegas, Sotirios Zarianopoulos, Esther de Lange, Cora van Nieuwenhuizen, Beatrix von Storch, Jakob von Weizsäcker
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Simona Bonafè, Enrique Calvet Chambon, Nessa Childers, David Coburn, Andrea Cozzolino, Mady Delvaux, Jan Keller, Paloma López Bermejo, Luigi Morgano, Romana Tomc, Roberts Zīle
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Clara Eugenia Aguilera García, Jarosław Wałęsa

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

43	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Petr Ježek, Ramon Tremosa i Balcells
ECR	Pirkko Ruohonen-Lerner
EFDD	Marco Valli
GUE/NGL	Fabio De Masi, Paloma López Bermejo, Marisa Matias, Miguel Viegas
PPE	Burkhard Balz, Markus Ferber, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Sirpa Pietikäinen, Romana Tomc, Jarosław Wałęsa, Esther de Lange
S&D	Simona Bonafè, Udo Bullmann, Nessa Childers, Andrea Cozzolino, Mady Delvaux, Jonás Fernández, Neena Gill, Jan Keller, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Luigi Morgano, Alfred Sant, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

7	-
ALDE	Cora van Nieuwenhuizen
ECR	Bernd Lucke, Stanisław Ożóg, Kay Swinburne, Roberts Zile
ENF	Gerolf Annemans
NI	Sotirios Zarianopoulos

0	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu